

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות וישלח - וישב תשפ"ב • עלון מס': 77

השגחה שבועית

למה מעלים כאן מחירים?

ישבתי יחד עם חברים, וכמובן, מה עולה על השולחן? ההתייכרות של המחיה בארץ הקודש. ברוך ה', כל החברים מאזינים ל'קו השגחה פרטית', ולכן אף אחד לא מאשים אף אחד. מדברים בשפה של 'הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים', וההבנה הפשוטה היא שהקב"ה מעלה את המחירים בארץ הקודש.

ישבנו יחד והעלינו נקודות מבט, איזה טוב 'נגלה' יכול להיות בדבר הזה. אחד מהחברים העלה את דבריו של הגרי"ז מבריסק, שאמר שכתוב שימזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, ולא כתוב 'כספו', כי בראש השנה נכתבו כל ההצטרפויות שגיעו לאדם. זה לא משנה אם חבילת הכוסות תעלה שלושה שקלים או עשרה. בשמיים נכתב כמה חבילות כוסות תהיינה לאדם, כמה בקבוקי שתייה יהיו לו, וכך בכל מה שיצטרך. אם כך - מוסיף השני - אולי הקב"ה נותן לנו הזדמנות מיוחדת, גם לעלות בדרגה באמונה ובטחון, וגם לקבל יותר שפע. הרי ידוע מכתבו של הרמ"ק ר' מנחם מנדל מוויטעפסק לחסידיו שבארצות הגולה (ספר פרי הארץ, מכתב כב), שהאדם שרוצה שפע לא ידקוק במחשבתו אחרי הסיבות, אלא יתעסק בסיבות שה' רוצה ממנו, ויחיה באופן הרגיל, ויאמין בבורא עולם שהוא יפרנסו. הוא מוסיף וכותב שם, שכשאדם יחיה באופן הזה, אז יצליח וישכיל.

עכשיו כשהמחירים עלו, הקב"ה נותן לנו הזדמנות ואומר לנו: תאמינו בי, עד היום נתתי לכם שלושה שקלים כדי לקנות את חבילת הכוסות, ומעתה אתן לכם גם כן כמה שזה עולה, וכמה שתצטרכו, ממש כמו שהיה תמיד.

והחיים האלו של האמונה, מביאים שפע של פרנסה לאדם. כך התארכה השיחה, בה התחזקנו יחדיו שבטוח שהקב"ה עושה את זה לטובה. לסיום הביא אחד מהחברים את דבריו של בעל התניא (הובא בספר מאה שערים, אמרי קודש אות מ'): למה בחו"ל יש שני ימים טובים, ובארץ ישראל יש רק יום אחד? כי כל יום בארץ הקודש חשוב כשני ימים בחוץ לארץ. ואומר בעל התניא, כי לכן גם המוצרים בארץ ישראל יקרים יותר מאשר בחו"ל, כי גם הדברים שבארץ ישראל הם כפולים בחשיבותם מהדברים שבחו"ל. והנה, כעת אנו זוכים להרגיש ביתר שאת את הקדושה של ארץ ישראל.

יצאנו כולנו מחזקים, לאחר שהפנמנו כי כל מה שהקב"ה עושה, לטובתנו הוא עושה.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

אמונה שאינה חד פעמית

בסיון תשפ"ג, והשם הטוב יעזור לנו! בימים אלו אפשר לראות בחוש, מי לומד את סוגיית הבטחון, מקשיב לקו השגחה פרטית או לכל מיני קווים נפלאים, וקורא ומחזק את גופו ונפשו בענייני אמונה. רבינו מונה את היתרון השני של זה שלומד, ואומר: **כי הבוטח באלוקים נפשו במנוחה, ולבו שליו מצד הגזרות, לדעתו, כי הבורא ינהיג לטובתו בעולמו ואחריתו.** אמנם זה נראה משונה, להתפלל ביום הכיפורים בשעת נעילה יותצילנו מכל גזרות קשות ואכזריות, ולכוון שלא יעלה מחירי החד פעמי. גזרות אכזריות זה נשמע כמו משהו שקשור לערבים שמאיימים עלינו, או כל מיני סכנות שהשם ישמרנו, אבל גם זו גזרה, ומי שלומד אינו נבהל. הוא שליו ורגוע, כי הוא יודע שהגזרות כולן הן לטובתו: הן בעולמו - בעולם הזה, והן באחריתו - לעולם הבא. בורא כל העולמים יודע שורש כל נשמה ונשמה, ומנהיג אותה כך שתגיע לתיקונה, ומאת השם הייתה זאת, לטובת כל הברואים. אז איך באמת מתמודדים עם הגזרות? בואו ונלמד מדוד המלך, שאמר (תהלים ס"ב): **אך לאלוקים דומי נפשי אי ממנו תקוותי.** ומפרש הרד"ק: לא ממישהו אחר, והוא יצילני מהם וממחשבותיהם ותכניותיהם.

אנחנו קוראים בספר בראשית, איך יוצר העולם סידר ותכנן הכול בדיוק מופלא, פלאי פלאים, שיעקב אבינו יקבל את הברכות, ושיינצל מלבן ומעשיו, וכל הקורות אותו, כשהכול כדי להביא את עם ישראל לשלב של יציאת מצרים בבוא העת. לכל אחד יש הפרשייה הפרטית שלו, ועל כל נברא ונברא יש השגחה פרטית מדוקדקת. הכול מנוהל, מושגח ומנוהג על ידי מנהיג הבירה, ואנחנו, אין לנו אלא לייחל לבורא העולם ולצפות לישועתו, כי ממנו תקוותנו.

ויהי רצון שיקוימו בקרוב דברי חז"ל הקי (תנחומא, בשלח): **אין הגלויות עתידות להגאל, אלא בשכר אמונה,** והבוטח בה' חסד יסובבנו, אמן.

(מתוך שיעור 227 בשער הבטחון)

בארץ ישראל מסתובבות שמועות שמחירי החד פעמי מתייקר. חרדה חדשה! מה יהיה? במקום שבסעודה אחת נוציא חמישה שקלים על חד פעמי, מעכשיו נצטרך להוציא עשרים. שוד ושבר, ההוצאה על החד פעמי תהיה גדולה בהרבה בכל חודש, ומה נעשה? יש אלו שלקחו את זה קשה. יהודי בא ושואל, מה אעשה? ברוך השם יש לו משפחה גדולה, וזה לא הגיוני לשטוף בכל יום כל כך הרבה צלחות. ונפשו בשאלתו, מה יהיה? אמרתי לו, אם יש לך אפשרות לרכוש דירה עם מחסן, זה יכול לעזור לך מאוד. אולי תקדיש חלק מהדירה בשביל לאכסן את כל החד הפעמי העתידי, ותקנה את כל הכמות שתצטרך לכל החיים. כמה זה יכל החיים? משהו כמו שמונים שנה. קח בחשבון שבמושב זקנים מקבלים את הכלים בחינם, כך שלא צריך לחשב את השנים הללו. יש לך משפחה גדולה, זה אומר שתצטרך לקחת בחשבון גם את כל השמחות שתערוך בעזרת השם במשך כל החיים: בר מצוות, אירוסים, שבע ברכות, חגים ומועדים, שבת הגדול, בריתות, פדיון הבן, אספות משפחתיות, חלבי, בשרי, פרווה, שלא תשכח שום דבר, שתהיה מסודר עם כלים חד פעמיים לכל החיים!

ויחדר חרדה גדולה עד למאוד - אתה לא מגזים?

למה שאאזים? מה עם מצוות ההשתדלות? וכי לא חשבת לעשות? חשבתי להתארגן עם חד פעמי לכמה חודשים.

יש כאלה שיש להם מקום לאכסן יותר, והם מסוגלים להתארגן לכל הכמות שיצטרכו לכל היותר למשך השנה וחצי הקרובות, משהו כמו עד פסח או אפילו עד שבועות תשפ"ג. וחוף מזה הם מסודרים בכל העניינים: נחת, שכר לימוד, בריאות, שידוכים, דירה, אוכל, ביגוד, שכנים, תחבורה... ובכל שאר צרכי החיים. רק עם כלים חד פעמיים, לא יודעים מה יהיה... וכאן מגיעה שאלת השאלות: ומה תעשו אחרי חג השבועות תשפ"ג? וכאן הם כבר סוף סוף עונים **'השם יעזור!'**

אז הבה נחשוב שעכשיו אנחנו נמצאים

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

הסגולה רדפה אחריי

טרם קרה דבר כזה במערכת. שלושה טלפונים מגיעים משלושה אנשים שונים, וכולם מספרים את אותו הסיפור. הראשון, בשעות הבוקר, זהו ר' משה לייב קלצקי, בנו של ר' דוד שליט"א, האומר: אתה חייב לשמוע סיפור מטלטל. בהמשך, בצהריים, מגיע טלפון מר' משה אהרן ליפשיץ שליט"א מבית שמש, וזמן קצר אחר כך מתקבלת שיחה מר' נטע סלונים שליט"א מבית שמש. כולם נרגשים ומשתוממים למעשה הנס והפלא.

המעשה הוא סיפורו של ר' מנדל, אברך משי בעל לב זהב, צנוע במיוחד שאינו חפץ בפרסום שמו המלא, וכך הוא מספר:

אני מתפרנס מעבודה במטבח שמבשל אוכל לכבוד שבת, המופץ בחנויות רבות ברחבי הארץ. מדי יום אני עובד כחמש עד שש שעות. סדר יומי מתחיל בשעה שש בבוקר, אז אני לומד שעה לפני התפילה. מתפלל בשעה שבע, ובשעה תשע מתחיל את העבודה.

ביום ראשון בשעה עשר בבוקר היה עלי לצאת מן העבודה כדי לקחת את בני למטפלת. אחרי שהוא הופקד בידיה כראוי, החלטתי להאריך מעט את הדרך לעבודה, בהליכה מכיוון אחר ברחוב שאיני רגיל ללכת שם, סתם כך, כדי לשאוף קצת אוויר. באותה דרך אני פוגש יהודי יקר שמוכר לי מבית הכנסת. הוא כבר מחזן ילדים. איני זוכר מתי היתה הפעם האחרונה שפגשתי אותו ברחוב, הרי איני רגיל ללכת כאן. בירכתי אותו ב'צפרא טבא, והבחנתי שהוא סוחב את הרגל בצורה קצת משונה. "קרה משהו ברגלך?" שאלתי.

"כן. יש לי שושנה ברגל, וקשה לי מאוד ללכת. כבר כמה ימים שלא יצאתי מהבית. היום אני כבר הולך לתפילה, אבל עדיין צריך רפואה שלמה. הבעיה היא", הוסיף היהודי ושיתף אותי, "שאני רגיל לאסוף צדקה בבתי כנסת אחרי התפילה, וכבר כמה ימים שלא עשיתי את זה. תוכל לאסוף צדקה במקומי?"

אמרתי לו שאני ממהר לעבודה. יש לי סדר יום קבוע, ואיני יכול לצאת סתם כך לשעה של סיבובים. הוצאתי מכיסי חמישים שקלים לצדקה, והרגשתי מצוין עם עצמי. עשיתי מה שהייתי צריך לעשות, וגם נתתי סכום נכבד לצדקה.

אני חוזר לעבודה, ורגע לפני שאני ממשיך בעבודות, אני מדליק את הנגן כדי לשמוע שיעורי תורה. זהו מנהג קבוע אצלי, שעליו אני ממליץ לכל אחד. יש לי הרבה חברים שהשתכנעו והחלו לעבוד בצורה כזאת. בזמן שעוסקים במלאכת כפיים, הראש פנוי, ומה יותר טוב מלשמוע אז דברי תורה? הקב"ה שלח לדור שלנו כל כך הרבה שיעורים יפים ומשיבי נפש, שצריכים רק ללחוץ ולהקשיב. אחד מהשיעורים שאני שומע בקביעות, הוא שיעורו של הגאון ר' שמעון שפיצר שליט"א, ב"אור החיים" הקדוש. הקול שלו מתפזר בחלל המטבח, ואני שומע את ר' שמעון מצטט את ה"אור החיים" הקדוש מפרשת וירא. הוא מדגיש שזה "אור החיים" מאוד יסודי ביהדות.

בפרשה מובא שאבימלך לקח את שרי, וכעונש על כך סבלו כל בני ביתו מעצירת נקבים. אבימלך ביקש מאברהם אבינו, שיתפלל עליהם שיתרפאו, ואכן תפילתו הועילה. מיד לאחר אותו מעשה נפקדה שרי, עוד לפני שהתרפא אבימלך, וזה מה שמפרש רש"י: "וה' פקד את שרה" - למה נכתבה הפרשה של הפקידה של שרה, אחרי הסיפור של אבימלך? ללמד שכל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה.

שואל ה"אור החיים" הקדוש: לפי סדר המאורעות נראה שאם לא היה כל הסיפור של אבימלך, אברהם אבינו לא היה נפקד בבנים. מה שלא מסתדר עם זה שהקב"ה כבר הבטיח זמן רב קודם לכן, שיהיו לו ילדים.

אלא, אומר ה"אור החיים" הקדוש, שאין כאן שום סתירה. יצחק אבינו נולד כי הקב"ה הבטיח בן לאברהם, אבל הקב"ה רצה לזכות את אברהם במצווה שיש בסגולתה להביא ילדים, ולכן הקב"ה הביא את מעשה אבימלך, כדי

לחם מן השמים

מספר יהודי מבני ברק: ביום חמישי אחרי הצהריים אני מקבל טלפון מאשתי. היא מבקשת ממני לקנות לחם, כדי שתוכל להכין לילדים סנדוויציים ביום ראשון. הסכמתי שצריך סנדוויציים, אבל הבעתי את פילאתי, וכי עכשיו צריך לדאוג ליום ראשון? אנחנו רק ביום חמישי, יש עוד שלושה ימים עד אז. מה עם האמונה? ה' ישלח לנו.

אמרתי זאת מעומק הלב, מתוך תחושה עמוקה של בטחון בכל רמ"ח איברי וש"י גידי, והמשכתי את ענייני ברוגע, מבלי לקנות לחם ליום ראשון.

במוצאי שבת, אחרי שאשתי סעדה סעודה שלישית אצל אמא שלה, היא יצאה בחזרה הביתה, ובדרך ברחוב חזון איש, ראתה אישה יורדת מאוטובוס, ובידיה ארבעה כיכרות של לחם פרוס. היא ניגשה לאשתי ואמרה לה, "תעשי טובה, וקחי ממני לחם אחד, שיהיה לך".

אין לי מושג איך התגלגלה הפגישה המדויקת הזאת. הלחם פשוט נשלח לנו משמים.

(יום חמישי פרשת וירא תשפ"ב, בוקר, סיפור 3 / סיפור מס' 22968)

סופגניות לגויים

שמי יוסף, ואני מתגורר בלונדון. ידידי, שבבעלותו מאפייה גדולה בכשרות מהודרת, סיפר לי כך:

יהודים מכל הסביבה קונים במאפייה וסומכים עליה. הסדר הקבוע הוא, שבתחילתו של כל יום, מוקדם בבוקר מגיע המשגיח ומדליק את התנור, כדי שכל התופנים שייאפו במשך היום ייחשבו לפת ישראל' ולא לפת עכו"ם. מדובר בתנורים גדולים שדולקים במשך שעות רבות, וכל מה שאופים באותו יום, נאפה מכוח אותה פעולה של הדלקת התנור בבוקר. באחד מימי החנוכה אירעה תקלה. אחד מהעובדים - גוי, הדליק את התנור בעצמו. איש לא הבחין בשינוי, והמאפייה עבדה כרגיל. רק אחרי חמש עשרה שעות! שהתנורים היו דלוקים, נזכר המשגיח שהיום הוא לא הדליק את התנור. התברר שאותו גוי החליט לזרוז עניינים ולעשות זאת בעצמו.

לא יכולתי לנעוץ על המשגיח, ששכח דבר כה חשוב. הוא היה נסער כל כך כשבא לספר לי על התקלה, ואני ריחמתי עליו וניחמתי אותו שהכול משמים, ובעזרת ה' הכול יסתדר. ראשית כול, עצרתי את האפייה. אלא שעד אז הספיקו להיאפות אלפי סופגניות. יהודים מכל העיר אמורים לקנות אותן, והם הרי סומכים על המאפייה שהיא מוכרת להם פת ישראל. התקשרתי לרבנים של מערכת הכשרות, ומכיוון שהיה מדובר בהפסד מרובה של אלפי סופגניות, הם סמכו על סעיפים מסוימים בהלכה התירו לי למכור את הסופגניות.

לכאורה יכולתי להמשיך עסקים כרגיל, אבל רק לכאורה. ידעתי שיש הרבה קונים, שאם ידעו על התקלה, הם לא יקנו. הם סומכים עלי ובטוחים שהכול גלאט. איני יכול לעשות להם את זה! חנוכה זה זמן של אורה, ואני לא מוכן להיות זה שיחשיך להם. סגרנו את המאפייה, ויחד עם זה התאמצתי להשיג אנשים שכבר קנו מהסופגניות האלה, כדי להודיע להם על התקלה. אפשרתי להם להחזיר את הסופגניות ולקבל את כספם. סופגנייה עולה כמעט פאונט, כשבתרגום לשקלים זה ארבעה שקלים וחצי לסופגנייה, כך שמדובר בסכום נכבד ממש. ובחנוכה, כשהמכירות בשיא, אני מגיע להפסד של אלפי שקלים.

עם כל זה, אמרתי לעצמי שזהו ניסיון. יהודים סומכים עלי ואני מוכרח

שליח מיוחד ממכון שער הבטחון

יעלה לציון רבינו בחיי ז"ע מורינו הגדול בעל מחבר 'חובות הלבבות' - שער הבטחון בבית העלמין העתיק בצפת

ביום המסוגל, יום חיתום הדין זאת חנוכה

להפיל תחינה ולהתפלל על התורמים להפצת עלון 'השגחה פרטית'

זאת מלבד העליה הקבועה לציון בכל ערב ראש חודש

שאברהם יתפלל עליו, זכות זו תעמוד לו ויולדו לו בנים. ואומר ה"אור החיים" הקדוש בלשוננו: "כי כשירצה ה' להיטיב, יזמין המצווה שסגולתה היא הטובה המבוקשת".

זאת גם הסיבה שרק במעשה אבימלך עצר הקב"ה את כל בני ביתו, בעוד שאצל פרעה, כשהתרחש מעשה דומה, הקב"ה לא עצר אותם, אלא הביא להם נגעים גדולים, כי במעשה אבימלך רצה הקב"ה שאברהם אבינו יתפלל עליהם שיפתח להם את העצירה, וכך ייפקד אברהם אבינו בן.

ר' שמעון הרחיב שם בשיעור, שלפעמים הקב"ה רוצה להביא טובה על האדם, ולכן הוא מזמן לו מצווה שיש בה את הסגולה של הישועה, כמו צדקה או כל מצווה אחרת, והאדם צריך שכל, להבין שנפלה לידי הזדמנות פז ולא לדחות את המצווה, אלא לקחת אותה בשתי ידיים.

אני שומע את הדברים האלה תוך כדי העבודה במטבח, ואומר לעצמי שבדיוק היום ארע לי ממש דבר מעניין ולא רגיל, שיהודי ביקש ממני שאלך במקומו לזכות יהודים במצוות צדקה, ואני דחית את זה. אין ספק שמשמים זימנו לי עכשיו שאשמע את השיעור, כדי שאבין שקיבלתי פה הזדמנות מיוחדת. שלחו לי מצוות צדקה, ואני צריך לתפוס אותה ולא להתחמק ולומר שכבר נתתי חמישים שקלים. מחר - כך החלטתי - אני הולך לאסוף כספים במשך שעה לצורכי צדקה, כמו שאותו יהודי ביקש ממני. אעזוב את העבודה למשך שעה אחת, ואחזור הביתה שעה אחת מאוחר יותר.

למחרת, ביום שני, זכרתי היטב מה שקיבלתי על עצמי, וחישבתי מתי יגיע הרגע המתאים שבו אוכל לצאת לאסוף צדקה. בשעה תשע הלכתי למטבח, והעמדתי סיר ענק של שעועית לבנה מהסוג הגדול, מה שנקרא 'בובעס'. אני שופך לתוך סיר לחץ עשרים קילו שעועית, ממלא אותו בשבעים וחמישה ליטר מים, ומחכה שהוא ירתח. בישול של שעועית בסיר רגיל אורך חמש שעות. בסיר לחץ זה אורך בסך הכול שעה וחצי. הפעולות סביב הבישול, ההרתחה וההנמכה של האש, הן כמעט אוטומטיות אצלי. כבר ארבע שנים שאני עושה את זה בכל יום שני.

גם היום עשיתי הכול כמו תמיד, ואז, בשעה 9:30, אחרי שהנמכתי את האש, אמרתי לעצמי שאין שום בעיה לצאת מהמטבח ולחזור בעוד שעה. השעועית תתבשל בנחת, ואני אצא למלא את הבטחתך, לאסוף כסף לצדקה.

יצאתי לבית הכנסת ועברתי משטיבל לשטיבל להתרים יהודים טובים. בקשתי מחבר שיעזור לי וידבר כמה מילים לציבור, והקב"ה עזר וברוך השם תוך שעה אחת נאספו כמה מאות שקלים למען עניי בית ישראל, שיהיה להם כל צרכיהם ברווח גדול. השמחה שלי הייתה כפולה: זכיתי גם לאסוף צדקה וגם לשמח את אותו יהודי יקר, שהיה לו כל כך אכפת שאינו יכול לעשות זאת בעצמו.

בשעה עשר וחצי נכנסתי בחזרה למטבח. הייתי המום מהמראה שנגלה לעיניי. ריח מחר היכה באפי. כל הרצפה הייתה מוצפת מים, זרועה שעועית, וסיר הלחץ הענק שרוע מפוצץ על הרצפה. הסיר הזה כל כך כבד, שאין שום סיכוי שאדם אחד ירים אותו. כשרוצים להסירו מהכיריים, חייבים שניים כדי להתמודד עם המשקל שלו, וכאן הוא צנח על הרצפה מעוצמת ההדף של ההתפוצצות.

אינני מעז לדמיין את האסון הנורא שעלול היה להתרחש, לו לא הייתי יוצא מהמטבח. בפרט כשבדרך כלל בימי שני בשעה הזאת, אני עומד ליד הגז ומטגן בצל על האש הסמוכה. וכשמכמה סנטימטרים בודדים ליד, ניתזים מים רותחים בעוצמה אדירה, פיסות שעועית בלתי מבושלת חובטות בכל הנקרה בדרך, וסיר מלובן כבד מברזל יצוק נוחת כמו טיל בלי אבחנה... אם אני הייתי שם...

אבל ה' ריחם עליי ושמר עליי. הפח נשבר ואני נמלטתי. הוא שלח לי את היהודי שפגשתי יום קודם לכן, ואת השיעור המאלף של ר' שמעון שפיצר שליטי"א. הוא שלח לי את דברי ה"אור החיים" הקדוש, ונתן בידי שליחות מיוחדת. כל זה בשביל להציל אותי, שיתקיים בי הפסוק "צדקה תציל ממות!"

יצאתי להתרים יהודים, וקיבלתי חיים במתנה. רצתי מיד למסור את כספי הצדקה לאותו יהודי. הוא הודה לי בכל לבו, אבל אני החזרתי לו, "אינך צריך להודות לי. הצלת את חיי!" (מתוך שיעור הביטחון היומי, יום רביעי פרשת חיי שרה תשפ"ב, שיעור מספר 307)

לתת להם את הטוב ביותר: את הסופגניות הכי טעימות, ובעיקר - בכשרות הכי מהודרת.

אנשי 'הצלה' בלונדון שמעו על הסופגניות

שנתרו ללא דורש, והגו רעיון מבריק: לחלק את

הסופגניות בבית החולים, לרופאים ואנשי צוות שאינם

מבני ברית, כאות הוקרה על עזרתם לחולים היהודים.

החלוקה הצליחה מעל המשוער. הרופאים נהנו מהמחווה,

ובוודאי היה בזה כדי להועיל לחולי ישראל הזקוקים לטיפולם.

עברו כמה ימים, והנה אני מקבל טלפון מבית החולים המרכזי בלונדון.

"טעמנו מהסופגניות שלך", כך הם אומרים, "אף פעם לא הכרנו מאכל כל

כך טעים, ואנחנו רוצים להפתיע את האורחים שלנו. לקראת אירוע גדול,

אנו רוצים להזמין אצלך עשר אלף סופגניות!"

הזמנה בסדר גדול כזה משמעה רוח גדול מאוד, כך שבסופו של חודש

ההפסד של אותו יום של פת עכ"ם נבלע ממש. באותו חודש הרווחתי

מעל ומעבר לסכום הצפוי, ושוב למדתי על בשרי, "אין אדם שומע לי ומפסיד".

(מתוך שיעור הביטחון היומי, יום רביעי פרשת ויגש תשפ"א, שיעור מספר 55)

הגענו למקום הנכון

אני מתגורר בלונדון. לפני כמה שנים היה לי קשר עם חבר מסוים. היינו משוחחים הרבה, הוא היה משתף אותי בהרפתקאות המורכבות של חייו, ואני הייתי מטה לו אוזן קשבת, מקשיב ומשתתף. בשלב מסוים קיבל אביו הצעת עבודה טובה בארה"ב, והוא עבר לשם עם משפחתו. הקשר נותק, וזיכרון טוב נשאר לנו זה מזה.

לפני תקופה, בחודש ניסן, חיתן אחי בארה"ב. מכיוון שזהו זמן לחוץ מאוד, החלטתי לטוס אך ורק לליל החתונה. לצאת ביום רביעי ולהגיע לחתונה, ביום חמישי לטוס בחזרה ללונדון, ולהגיע הביתה ביום שישי לפנות בוקר. מכיוון שרציתי לוח זמנים כל כך צפוף, האפשרות שעמדה בפניי הייתה לנסוע לשדה התעופה ניוארק, ולטוס בחזרה משדה התעופה קנדי.

כשהגעתי לארה"ב יצרתי קשר עם ידידי מאז, סיפרתי לו שאני נמצא כאן ושמשמח לפגוש אותו. גם הוא שמח מאוד, ורצה לשוחח עמי ארוכות. אמרתי לו שאין לי זמן, והוא אמר, מה הבעיה? יש לי רכב, ואני אוכל להסיע אותך לשדה התעופה חנם אין כסף, וכך נשוחח כל הדרך. על יותר טוב מזה לא יכולתי לחלום. סיכמתי שהוא ייקח אותי לשדה התעופה, ואכן הוא התייצב בזמן. הרכב החליק לכביש, ואנחנו החלקנו אל תוך השיחה. חייו של ידידי נשאר מרתקים כשהיו, מלאי תמורות וניסיונות. השיחה אתו הייתה מרתקת, ושוב הייתי האוזן הקשבת, משחרר מפעם לפעם דיבורים של אמונה שלשינוי טוב לשמוע. בשלב מסוים הוא שאל אותי לאיזה שדה תעופה עלי להגיע, ועניתי - לניוארק. רק כאשר הגענו ליעד, נזכרתי שבעצם היה עלי להגיע לקנדי!

אם אצא עכשיו לקנדי, אין סיכוי שאספיק את הטיסה. ולכן החלטתי לנסות לשאול את הפקידים אם יש טיסה שיוצאת מכאן ללונדון. יחד עם ידידי ביררתי עם הפקידים מה קורה, והנה, הפלא ופלא. הפקיד פשוט יוצא מגדרו, "אתה רוצה לומר שבאת לפה רק כי התבלבלת? אין לך מושג איזה מזל יש לך! בדיוק היום אירעה תקלה בשדה התעופה קנדי. המון טיסות התבטלו והועברו לכאן! יש לחץ גדול מצד האנשים שביטלו להם את הטיסה, וזכות הקדימה ניתנת למי שמגיע קודם". וכך אני פשוט נמצא במקום הנכון שיוביל אותי הביתה.

ידידי ואני עמדנו נדהמים מההשגחה הפרטית המופלאה. חברי היה כל כך נרגש. הוא אמר שאם לא היה עומד פה, הוא לא היה מאמין שקרה דבר כזה.

היה עוד זמן עד הטיסה. המשכנו לשוחח. הוא סיפר שאביו מעוניין לקנות דירה, ואני גיליתי לו שאחי רוצה למכור דירה, בדיוק כמו זאת שאביו מחפש. זמן קצר אחר כך נסגרה העסקה לטובת כל הצדדים, ושוב ראיתי איזו סייעתא דשמיא יש כשרוצים להיטיב.

(יום חמישי פרשת נח תשפ"ב, בוקר, סיפור 3 / סיפור מס' 22668)

בְּזֵאת הַתִּיבְּבוּ

עֲמָדוֹ וְרָאוּ

אֶת יְשׁוּעַת ה'

עִמְכֶם

(דברי הימים ב' ז')

להעברת שמות לתפילה

כל ערב ראש חודש וכן ל'זאת חנוכה'

התקשרו ל - 02-6313-724

השליח יקרא כל שם ושם בפרשות

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

עבודתי היא עבודת הקודש, חזיתי לשלב פרנסה עם קיום מצווה חשובה ויקרה, הנדירה בעבור חב האנשים. שאלתי בזה: האם עבודתי הנה ככל פרנסה אחרת, ואין לעשות בה השתדלות יתרה, או שמכיון שמדובר במצווה נדירה החביבה עלי למאד, שבקיומה זוכה אני להשלים נפשי, איך כן מותר לעשות השתדלות יתרה? ושמה עלי למדוד עצמי, היאך דרכי בקיום שאר המצוות, ולפעול כך ותו לא?

ג.מ. - אלעד

שאלה מספר 29

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

אדם קרוב אצל עצמו

הרב יוסף הלל לוי מירושלים: המבחן בזה הוא כאשר ההשתדלות אינו נושאת פרי. אם הרגשתך אז הנה כמו בכל טרחה של מצווה, כגון בקניית ארבעת המינים, שאפילו לאחר טרחה של שעות לחינם מרגישים שעשו משהו, הרי טוב. אך הנה מרגיש שבזכות כוחות לריק ואפילו קצת כועס, סימן הוא שאין הדבר לשם שמים. שאלה זו מצויה רבות אצל העוסקים במצוות מילה. משיחתי עם מוהלים עולה, שהשתדלות בזה אינה מועילה כלל, ואפילו מקלקלת - היא עושה רושם שהמוהל רודף כבוד. וכן היא גורמת להרבה צער, אי נעימות ומריבות. ההשתדלות צריכה להיות בהשתדלות באומנות המילה, ובתפילה להי' יתברך שיזמין לך מצווה זו.

הרב דוד לייפער מירושלים: מכיוון שלא הרחבת במה הנה עוסק, קצת קשה לתת תשובה ממוקדת. ראשית לכול הנה צריך לבדוק אם יש משהו אחר שיכול לעשות את המצווה במקומך. אם אין אחד כזה, אז בוודאי מוטל עליך להשתדל, כמובא בגמרא (מועד קטן טו). לעניין מצוות תלמוד תורה, שהיא קודמת לקיום כל המצוות, וזאת רק אם המצווה האחרת אפשר לעשותה על ידי אחרים. אך כאשר יש מי שיעשה את המצווה, ורצונך שהמצווה תקיים על ידך דווקא, הרי ידוע שיאדם קרוב אצל עצמו ואינו יכול לשפוט לבדו אם רצונו טהור, ועל כן מומלץ בזה שתתייעץ עם רבך בעניין זה.

לשקול במאוננים

הרב מנשה ביכלר מביתר עילית, הרב יוסף דושינסקי מחיפה, הרב מנחם מנדל שטראוס מבני ברק, הרב שלום מילר מבני ברק, הרב מנחם מנדל שיק מאשדוד, והרב יאיר אברמסון מירושלים: צריך להכריע אם עושים הדבר בשביל פרנסה, או לשם מצווה. הדרך להחליט זאת היא לבדוק: אם אתה מוכן לקיים את המצווה שלא על מנת לקבל שכר, או שפרנסתך מצויה לך ממקום אחר, או שכאשר מזדמנות לך בבת אחת מצווה זו עם מצווה שזמנה עובר, אתה בוחר באותה ההתלהבות במצווה האחרת - סימן הוא שכוונתך לשם שמים, ותוכל להרבות בהשתדלות.

הרב אהרן בייפוס מרכסים: צריך לזכור שהשתדלות היא קללה שנתקלל בה אדם הראשון. מכאן אתה צריך לשאול:

האם מוטל עלי לבוא לידי קללה, בכדי לקיים מצווה? כאשר תשקול את הדברים כך, יהיה לך יותר קל להכריע. **הרב דב קויפמן ממודיעין עילית:** בספר מדרגת האדם (פ"י בדרכי הבטחון) כותב בזה כלל פשוט מאוד: אם מקבלים שכר על עשיית המצווה, הרי היא מסחר ככל המסחרים. ואם עושה בחינם, כל המרובה בהשתדלות הרי זה משובח.

אחר כונת הלל

הרב צבי דולינגר מבני ברק: נפסק בשולחן ערוך (סימן לח ס"ח) שסוחר תשישי קדושה פטורים מהמצוות, משום 'עוסק במצווה פטור מן המצווה'. ובמשנה ברורה (שם, סק"ד): ואף שמרוויחים מזה, ודווקא אם עיקר כוונתם כדי להמציאם למי שצריך, אבל אם עיקר כוונתם רק להשתכר לא נקרא עוסק במצווה, ע"כ. יוצא מכך, שאם יתחזק לכוון שהעיקר לשם מצווה, לא מן הנמנע שיוכל להשתדל לחפש כמה שיותר מצוות, ואף כשיודע שמרוויחים מכך.

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: לכאורה, אתה מציג קונפליקט בין פרנסה למצווה, שהרי השתדלות יתר במצווה, תביא להשתדלות יתר בפרנסה וזה הרי לא רצוי. אך הדבר תלוי בכוונה שלך. אם עצם המצווה זהו העיקר בעיניך, אז אתה מתכוון להדר במצווה לשם שמים, ואז ביחס לפרנסה, אתה בבחינת 'איננו מתכוון', והכול כשר.

אפשר להשתדל

הרב יצחק שטרנפלד מאלעד: בוודאי ראוי להשתדל בקיום מצווה, ואף שמקבלים עליו שכר, ואדרבה כאשר יש שכר יש יותר מחויבות לעשות המצווה בשלמות. (כמו שמצינו שמדרבנים את האברכים להוסיף בלימוד על ידי תוספת שכר) בכל אופן אם אתה חושש להשתדלות יתרה, תוכל להפריש את הכסף לצדקה.

שאלה לעלון 79

לאור עליות המחירים הדרסטיים, קנו אנשים רבים כמויות גדולות של חד פעמי. אולי בהמשך יצברו אנשים משקאות, ומי ידע מה עוד יהיה. שאלתי, האם זוהי חובת ההשתדלות, לקנות היום בזול או מחר ביוקר, או שצריכים להשאיר להי' לכלכל את פרנסתנו, מבלי להתערב ולעשות דברים בלתי שגורתיים.

ב.כ. - רכסים

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שולחן 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com תשובות יתקבלו רק עם מלא ונשע ידע יום ראשון פרשת מץ, עם השואל יכתב בראשי תיבות ונשע ידע.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

בשבוע שעבר פוגש אותי יהודי, ואומר לי: בשיעורים שלך אתה מספר סיפורים על מציאת מעטפות, על כסף שנכנס בצורה פלאית. מתי זה יקרה גם אצלי?

יהודי זה הצטרף בחודשיים האחרונים לליגתנו של מלך לאנשים החיים עם הקב"ה - הפסיק לקחת הלוואות והשמיד את כרטיס האשראי. הוא החליט שהוא סומך רק על ה', שייתן לו הכול ובמזומן.

עתה הוא מסיים חודש שני שבו אין בידו לשלם דמי שכירות על דירתו, יש גם חשבון חשמל הממתין לתשלום, וכסף אין.

הוא ממשיך לספר: אני מתחזק בבטחון. בימים האחרונים למדתי את 'שער הבטחון', התפללתי ואמרתי תהילים, ולא קורה כלום.

זו האמת, שהצדעים הראשונים הם מאוד קשים. אך לא עבר זמן רב, והוא בא לבשרני את המשך הסיפור: לאחרונה עבר יהודי זה לגור בעיר אחרת. בעירו החדשה כבר פתח חשבון בנק חדש, ואת הישג עדיין לא סגר. אמנם הוא הפסיק להשתמש בחשבון, אך נשאר שם סכום ענק של מינוס. מבחינתו, כל עוד הבנק אינו מתקשר, הוא אינו מתקשר אליהם. עתה, עם ההקלטה על הפסקת גלגול החובות, הוא החליט גם לבדוק כמה החוב שלו בבנק, לטפל בזה ולסגור את החשבון. הוא נסע לעירו הקודמת, נכנס לבנק, והנה שם התברר לו שאין שם מינוס, אלא זכות. חמש עשרה אלף שקל זכות! היה זה מספיק כדי לשלם חודשיים של שכירות וגם את חשבון

קודמה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א שפע ברכה עליונה

החשמל, ועדיין נשאר עודף. איך קרה הנס? אל החשבון הזה נכנסו מדי חודש קצבאות הילדים. וכידוע פרוטה לפרוטה מצטרפת, מה גם שבשנתיים האחרונות נכנסו מענקי קורונה, עד שהגיע סך הכול לסכום גדול, ששכב כך זמן רב עד שהתגלה לבעלי, בדיק בתקופה בה נזקק לו בדחיפות, ושבה התחזק כל כך באמונה ובטחון. סיפור נוסף: הגיע אליי יהודי אחד, שהיה בעל חוב גדול, ובעזרת ה' הצלחנו להעמידו על רגליו. אך הוא היה מודאג - אמנם מהחובות אני עומד להיפטר, אך בתי הבכורה עומדת להתארס, ואין בידי פרוטה. אמרתי לו: מהקב"ה לא מבקשים כסף על העתיד, הוא יזמן לך שידוך, והוא גם יזמן לך את כל ההוצאות. אותו יהודי השקיע לפני שנים רבות במים כלשהו. שנים רבות הוא רודף אחרי הים, שיביא לו את הפירות או לכל הפחות יחזיר את הקרן, אך הוא נדחה בלך ושוב. באותו ערב שבו נסגר השידוך לבתו, התקשר אליו היום ואמר לו: יש לי בעבורך תשעים וחמש אלף שקל. הסכום הזה הספיק בשביל צורכי החתונה, ברווח ובכבוד. סיפורים אלו אינם מספר לכם, בכדי להראות לכם אילו חיים טובים יש לאלו שאימצו את הדרך של השימוש בכסף מזומן. ראשית: אין להם חובות. אהה, כמה נעים לא להיות חייב כסף לאף אחד. ושנית: כל צרכם מוזמן להם, ברגע הנכון ובמזומן.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשולחן 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

השפעה פרטית

רציתי להודות לכם בקצרה - שיניתם את החיים שלי, שיניתם את כל ההסתכלות שלי על החיים, תודה רבה.

מצד המבקרים

מצד הנתונים

בערב שבת איבד אחי את ההכרה, ולא הצליחו להעיר אותו. פיננו אותו לבית חולים כשהוא במצב קשה, והבטחתי שאם נשמע עוד לפני שבת שהוא התעורר, אתרום להפצת העלונים בעשרה בתי כנסת. ובי"ה ממש בדרך נס, חצי שעה לפני שבת התעורר אחי וחזר לעצמו לגמרי.

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הוזהר למזכי הרבים: בניס ובני בניס יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | במעדות נדרים | לאותי טו"ק 902 | ת.ד. 5475 | פלוס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר חוג' איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחי

עלונים ל-50 בתי כנסת

לזכות, אירית בת תרצה לרפואה וליוווג הגון. ישראל בן אירית, דוד בן אירית, משה בן אירית, אהרן בן אירית, בן ציון בן אירית, אליגל בת אירית. לרפואת אילה בת יהודית, שירה בת אלה אביגיל.

לזכות, ד.ל. בן ב.ג. ליוווג הגון בריאות הגוף והנפש והצלחה בעבודה ובעסק ובמשפחה.

עלונים ל-40 בתי כנסת

לזכות, משה בן מלכה להצלחה בכל העניינים וליוווג הגון, וארון זאב בן רבקה ליוווג הגון במהרה.

לזכות, דוד מנחם בן מיכל והדסה. מושא בת שושנה לסי"ד ברחובות וגשמיות ולמציאת דירה לטובה ולברכה.

לזכות, י.ב.ע. לרפואה שלמה ולבנות בית נאמן בישראל.

לזכות, חתן שלמה בן נעמי והכלה רבקה ברכה בת פינה בשער"ם שיעלה ציונים יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל

לפרנסה בשפע ובניקל

ולכיסוי החובות והצלחה בכל העניינים ובדירה.

לרפואה והצלחה לכל המשפחה ולמציאת דירה בקרוב.

להצלחה בהרחבת הבית בקלות ללא חובות.

שהתורמים יצליחו לפרוע את כל חובותיהם עוד החודש.

בעילום שם למציאת דירה לקניה בקרוב.

לזכות, ש.ב.בת.ר.פ. ליוווג הגון בקרוב.

להצלחה בבניית הדירה בקלות ללא חובות.

המתוונים להפיץ את העלון מחמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אמיתי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר חודש בכל שעות היממה ומחזור אליכם בס"ד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפוזרים 250 עלונים בחינם

במנות נקודות חזקה 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל שליחת סיפורים: 023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל ל- 023011300@GMAIL.COM

לקבלת העלון בפקס שולחן 9 < 4 מאורי בחירת השפה

הדפסה: פרינט-גוטי

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא לחתפול ולשמוע קריאת התורה.